

อย่าปล่อยให้ วิกฤติสูญเปล่า

วิกฤติเศรษฐกิจที่รุนแรงครั้งนี้กระทบคนในโลกตะวันตก โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนอเมริกันมากกว่าคนชาติอื่น แต่คนอเมริกันก็สามารถปรับตัวได้อย่างดีและสามารถค้นหาหนทางเรียนจากความลำบากครั้งนี้ได้อย่างน่าสนใจ

คนอเมริกันที่ถูกลดเวลาทำงานลง หรือเกรงว่าจะถูกปลดออกจากงาน หรือว่างงานนับล้านๆ คน ต่างปรับตัวกันในหลายลักษณะ จำนวนไม่น้อยปลูกผักและผลไม้ไว้บริโภคเองในครอบครัว เดินทางท่องเที่ยววันน้อยลง ยืมหนังสือและ DVD จากห้องสมุดแทนที่จะซื้อ หรือเช่าอย่างเคย พยายามลดค่าใช้จ่ายนานาประเภทลง ไม่ว่าจะเป็นเสื้อผ้า กินข้าวนอกบ้าน เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หนังสือพิมพ์ แมกกาซีน เคเบิลทีวี การใช้เครดิตการ์ด ตัดผม ทำผม เครื่องดื่มฟุ่มเฟือย ฯลฯ

คนเหล่านี้กำลังย้อนกลับไปสู่ยุคานิยมของความมัธยัสถ์ (ไม่ใช่จ่ายในสิ่งที่ไม่จำเป็น) “กินอยู่พอตัว” ของสมัยพ่อแม่ปู่ย่าตายาย และมีความสุขด้วย เพราะมีเวลาอยู่ร่วมกันของครอบครัวมากขึ้น และภาคภูมิใจที่สามารถอยู่บนขาตนเองได้โดยไม่ต้องพึ่งพาการก่อกองหนี้

คนอเมริกันมีอัตราการออม (เงินออมหารด้วยรายได้) ส่วนบุคคลที่ลดลงเป็นลำดับนับตั้งแต่ต้นทศวรรษ 1980 เป็นต้นมา จนเหลือเพียงร้อยละ 1 ในปี 2008 ปัจจุบันอัตรานี้พุ่งขึ้นอย่างรวดเร็วถึงร้อยละ 5 ในเวลาไม่กี่เดือน และนี่คืออิทธิฤทธิ์ของความมัธยัสถ์หรือ **Power of frugality**

เพื่อนบ้านในหลายชุมชนแข่งขันกันว่าใครจะมีวิธีออมได้เก่งกว่ากัน เช่น ซ่อมแซมหรือตัดแปลงเสื้อผ้า วัสดุเก่าๆ หรือของเหลือใช้

ให้มีประโยชน์ ใช้สิ่งที่ซื้อมาแล้วอย่างเต็มประโยชน์ ไอเดียในเรื่องการประหยัดปรากฏขึ้นมากมายในเว็บไซต์ต่างๆ เช่น Stretcher.com หรือ AllThingsFrugal.com หรือ FrugalMom.net อีกทั้งประชาชนก็มีการรวมกลุ่มกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ไอเดีย ความรู้สึก ดังปรากฏในเว็บไซต์ Meetup.com

ความมัธยัสถ์ไม่ใช่สิ่งที่เซยหรือน่ารังเกียจอีกต่อไป หลายคนบอกว่าดีใจที่มีวิกฤติ เพราะทำให้ชีวิตตนเองเปลี่ยนแปลงไป เพราะวิธีคิดเปลี่ยนไปเนื่องจากมีเงินน้อยลง การชื่นชมบูชาความสำคัญของเงินจึงน้อยลงไปด้วย รู้สึกว่าตนเองมีความเป็นอิสระมากขึ้น และได้กลับไปสู่ค่านิยมหลักคือความมัธยัสถ์ของบรรพบุรุษที่ทำให้ตัวเขามีวันนี้ขึ้นมาได้

ประโยคทองจากวิกฤติครั้งนี้ก็คือ **Never waste a crisis** หรืออย่าปล่อยให้วิกฤติสูญเปล่า จงหาประโยชน์จากมันให้เต็มที่ เพราะมันสามารถเปลี่ยนแปลงการมองโลก การใช้ชีวิต และคุณค่าที่ตนเองให้แก่สรรพสิ่ง

วิกฤติเศรษฐกิจไม่ใช่ของดี แต่เมื่อเกิดขึ้นมาแล้วก็ไม่สามารถทำอะไรได้ นอกจากปรับเปลี่ยนตัวเราเองไม่ให้เจ็บปวดจากมันมากเกินไป และดีที่สุดก็คือ จงเรียนรู้และหาประโยชน์จากวิกฤติด้วยการคิดไตร่ตรอง

ถ้าต้องทนทุกข์ทรมานจากวิกฤติครั้งนี้แต่เพียงอย่างเดียวโดยไม่ได้อะไรที่เป็นประโยชน์กลับมาเลย นั่นคือการปล่อยให้วิกฤติสูญเปล่า ซึ่งเป็นเรื่องน่าเสียดายอย่างยิ่ง ☹